

să în rostirea replicii, ca și în tăcerile elocvente cu care și-a compus rolul, sau în trecerile neobservate în planul secund al acțiunii.

De o corectitudine fără vibrație ni s-a părut jocul liniar al lui Sorin Gabor, în rolul, deloc plat, al savantului Ioachim. Evoluția sa monocordă în scenă scade și mai mult dinamica conflictului în care este total angajat acest personaj — în aparență pasiv și resemnat, în realitate decis să se bată pentru demnitatea și cinstea sa.

Într-o distribuție de calitate a celei de față, actorul George Oancea, având de făcut față unei foarte valoroase companii, a izbutit să-și treacă în prim-plan personajul (Radu), căruia i-a dat un profil uman

cuceritor. Actorul a jucat cu strălucire și partea profundă, serioasă a personajului, și aparența sa de teribilism sau superficialitate, fără a semăna vreo clipă confuzii asupra valorii morale reale a lui Radu.

Realizările actoricești au fost stimulate și de cadrul plastic asigurat de Paul Bortnovschi. Decorul acestuia, de o inspirată viziune arhitecturală, utilizând toată adîncimea scenei, a oferit actorilor o multitudine de spații de joc, potrivit gradării momentelor și intensității crescînde a dezbaterei.

Nimic nu se pierde, dragul meu constituie un spectacol care valorifică în condiții superioare piesa lui I. Hristea.

Mihai Florea

Spectacol Prévert

la Teatrul Mic

Un spectacol de poezie constituie, în general, o triplă piatră de încercare: pentru regizor, pentru actori, pentru public. Această artă sintetică și concentrată, difuză totuși, prin nimbul ei de sugestii și asociații, pune probleme speciale de interpretare și înțelegere. Nu rareori, excelenți actori de dramă și comedie nu dau rezultatele scontate în recitarea versurilor care, cum s-a mai spus în discuții și în presă, constituie o disciplină aparte, meritînd, poate, o catedră specială la Institutul de teatru. De asemenea, publicului larg, deprins a urmări pe scenă evenimentele în desfășurare, îi slăbește atenția sau interesul atunci cînd i se prezintă un recital de poezie insuficient compus sau animat.

Merită de aceea felicitări Teatrul Mic și regizorul Radu Penciulescu, pentru inițiativa de a recomanda poezia lui Jacques Prévert, o poezie prin excelență multicoloră, dinamică, accesibilă și de o fantezie exultantă.

Mai întîi, salutăm alegerea repertoriului. Au fost selecționate, în traducerea exactă și plină de farmec a lui Gellu Naum, bucăți dintre cele mai cunoscute, ca și unele de o circulație mai restrînsă, fără rigidități tematice, respectîndu-se verba imaginativă a poetului și varietatea lui prozodică. Astfel, au fost ilustrate mai toate laturile caracteristice ale lui Prévert: lirismul și sarcasmul, visul transparent și explozia grotescă, expresia lapi-

dară și inventarul interminabil, amestec, inefabilul și concreteța crudă, brutală.

Spectacolul de la Teatrul Mic are o incontestabilă ținută artistică. Într-o atmosferă de suavitate și grație, cu un element de decor pe deplin adecvat (Victor Cupșa), actorii se mișcă liber, tinerește, întonînd cu inteligență, nesilit, textul adesea dificil. Faptul că limbajul poeziei conține nenumărate armonice — acele sunete, abia auzite, care însoțesc în muzică tonurile fundamentale, făcîndu-le să reverbereze — îi duce, de obicei, pe recitatori, la o tremolare perpetuă, obositoare, care nivelează orice specific, reducîndu-l la o artificioasă și cam ridicolă „stare de inspirație”. Această manieră a fost refuzată, cu o lăudabilă fermitate, de interpretii spectacolului Prévert, ceea ce dovedește respect pentru actul poetic și o fină pătrundere a partiturii rostite.

Dar aceiași respect pentru poezie poate genera atitudini excesive, puriste, inhibitorii. Așa îmi explic, în cazul nostru, timiditatea înscenării, nuditatea unor anumite momente. Majoritatea poeziilor prezentate puteau suporta — ba chiar ar fi solicitat o mai bogată contribuție din partea regiei și a pictorului decorator. Puteau fi folosite — în perfectă concordanță cu factura poeziei lui Prévert — o serie de elemente accesorii, mișcarea putea fi mai variată și mai surprinzătoare, întreaga gradație a spectacolului putea fi

De la stînga la dreapta :
Ion Marinescu, Tatiana Iekel, Nicolae Pomoje, Vasile Nițulescu, Doina Șerban și Irina Petrescu

De la stînga la dreapta :
Vasile Nițulescu, Irina Petrescu, Ion Marinescu, Pompilia Stoian și Adrian Ionescu

mai imprevizibilă și mai pregnantă, mai ales că îndrăzneala nu-i e străină Teatrului Mic (mă număr printre acei spectatori care consideră punerea în scenă a momentelor Caragiale și a *Cintăreței chele* drept o experiență interesantă și fertilă a acestei stagiuni). Un singur moment euristic — cu toate binecunoscuțele calități ale dansatoarei Miriam Răducanu — e prea puțin și atacă omogenitatea întregului; în schimb, cîntecele, în ciuda popularității de care se bucură, mi s-au părut nepotrivite, ele plasându-se într-o zonă mai facilă și apărînd ca momente ale unui spectacol de varietăți. Poate că o regie mai complexă le-ar fi putut încadra în mod convenabil, dar aceasta presupunea o altă viziune inițială. Dacă un recital de sonete ar fi implicat o anumită sobrietate, nelipsită de solemnitate și de rigoare (deși nici de aceasta

nu sînt absolut convinsă), un recital Prévert se preta la un debit de fantezie scenică cel puțin tot atît de generos cum e cel al textului.

În fine, am apreciat verva lucidă a lui Ion Marinescu, incisivitatea lui Vasile Nițulescu, inteligența Doinei Șerban, candoarea Tatianeii Iekel, sensibilitatea Irinei Petrescu, firescul lui Nicolae Pomoje — regretînd unele versuri șoptite pînă la a nu mai fi auzite și jinduind, din loc în loc, după mai multă forță expresivă.

Și totuși, nu pot să nu mulțumesc colectivului Teatrului Mic pentru reconfortul pe care mi l-a procurat, convingîndu-mă, cu grație, gust și subtilitate, de dragostea lui pentru această ființă capricioasă, exigentă dar recunoscătoare — Poezia.

Nina Cassian

Iubesc pe al 7-lea

de COMAN ȘOVA

la Teatrul „Barbu Delavrancea“

Regia : Ion Simionescu. Scenografia : Elena Simirad-Munteanu. Distribuția : Florin Piersic (Ion Petrescu), Rodica Popescu (Ileana), Ion Niciu (Tăciu), Dumitru Fedoreac (Miron), Stelian Cremenciuc (Lică), Andreea Năstăsescu (Cora), Anda Caropol (Dumitrița), Dorina Lazăr și Alexandra Polizu (Nunuța), Mihai Stan (Miluță), Doru Atanasiu și Emil Hosu (Mișu), Dimitrie Dunca și Constantin Florescu (Nellu), Dimitrie Dumitru și Constantin Răschitor (Gaz), Constantin Florescu și Vasile Ichim (Crampon), Voicu Jori (Sfiosul), Mihai Marselos (Armatorul).

Iubesc pe al 7-lea este o piesă cu tinerțe, cu optimism, cu dragoste, cu construcții : construcții de combinate, de locuințe, de suflete ; este o scurtă poveste cu oameni ai zilelor noastre, care, ridicînd schele, ziduri, furnale, toarnă în fiecare tonă de beton un dram de vis, oameni care, construind viața nouă, construiesc și poezia ei. În piesa lui Coman Șova mesajul nu este agățat ca o bucățică de carton de toarta unui geamantan, problemele de clădire a vieții socialiste, a combinateelor și cvartalelor de blocuri nu sînt enunțate scolastic, nu sînt însăilate schematic, ci se află întreșute în text și subtext, germinează însăși acțiunea piesei, înobilează substanța comediei și produc fiorul intim al trăirii personajelor.

Acțiunea acestei comedii lirice se poartă în jurul unui vis. Tînărul Ion Petrescu,

funcționar (în mod accidental), cu o existență liniștită, dar presărată cu satisfacții prea mărunte, are o supremă dorință, un vis scump vieții lui : să se afle acolo unde oamenii își unesc tîria și înving natura, acolo unde se înalță giganți industriali pe locuri pustii, acolo unde se dau marile bătălii de conștiință, unde sînt necesare bărbăția, vigoarea spiritului și hărnicia brațelor ; într-un cuvînt, visează să muncească pe unul din marile șantiere ale socialismului. Acest vis este cu atît mai întemeiat, cu atît mai legitim, cu cît Ion s-a pregătit să devină montor, și numai printr-o întîmplare n-a ajuns să se realizeze așa cum își dorise.

Dar soția sa, Ileana, mulțumită cu cît are și este pe punctul de a avea (căci — supremă fericire — tocmai li se repartizează un apartament nou), se cramponea-